

Keglevich Béla gróf elnöki beszéde az országos erdészeti egyesület kalocsai közgyűlésén (részlet)

Van szerencsém üdvözölni azon t. urakat, kik úgy Kalocsa, mint Pestmegye, nemkülönben Budapest és Szabadka részéről e gyűlésünkben mint megyei és városi képviselők megjelenni szíveskedtek. (Éljenzés!)

Részemről legfontosabb vivmánynak tekintem azt, és büszkén mondom, hogy midőn e kérdés mult évi rendkívüli közgyűlésünkön elhatározás alá került, ellenmondás nélkül, egyhangúlag történt abban megállapodás, miszerint az egyesület vagyónából 6000 ft ar-

ra szenteltessek, hogy az addig magánkezekben volt s teljes elismerést érdemlőleg kezelt „Erdészeti Lapok” című szakfolyóirat az egylet tulajdonává váljék. (Helyeslés.)

Ezen szellemi tőke többé nincs kitéve annak, hogy magánosok viszonyaitól függjön. Az egyesület ezen tényével biztosította az „Erdészeti Lapok” jövőjét, s így megteremtette azon közeget, mely céljaink és törekvéseink egyik leghivatottabb terjesztője. A lap bővített terjedelemben jelenik meg, s minden-

esetre legörvendetesebb vivmánya törekvéseinknek.

Megengedem, hogy nem épen fényes azon eredmény, melyet a felhozottakban előterjeszteni szerencsém volt; de a mi működésünk nem annyira szemképszerű, hogy valami fényes eredményeket lehessen a közönség előtt feltüntetni. Az által azonban, a miket felsoroltam: az anyagi viszonyoknak örvendetes gyarapodása s a szellemi mozgás által, melyet igyekszünk kifejteni, mindenesetre jelét adta egyesületünk annak, hogy mindent elkövetett, a mi céljainak sikeres elérésére hatalmában állott.

(Erd. Lapok, 1874)

Duna-Dráva Nemzeti Park – Gemenc

Emmert Vanessa 5. osztály

Általános Iskola, Szekszárd

Felkészítő tanár: *Tornyos Marianna*

A Duna-Dráva Nemzeti Park csodálatos része Gemenc.

Ez a szemet kápráztató erdei világ földrajzilag nehezen behatárolható terület, 17 697 hektár. 1977-ben tájvédelmi körzetté nyilvánították.

A Duna évszázadokon át formálta, a XIX. század második felében kapta végleges arculatát.

Ezt a lenyűgöző erdő borította területet át-átszövik a „fokok”, melyek részben természetes, másrészt mesterséges keskeny csatornák.

Rengeteg bokorfűzes, fűz és nyárliget, tölgy, kőris és szilliget található. Mikor a Dunától szemlélődünk, gyönyörű látvány tárul elénk. A dús parti növényzet csak ősszel a ritkuló lombozaton keresztül látható át. A folyóparti erdőket, szakadó

partokat a víz folyamatosan mossa, kiázott gyökerű fehérfűzóriások jelzik a szárazföld pusztulását.

Tavasszal megérkeznek a parti fecskék, a zöldár sok esetben elmossa a merdek falba fűrt fészkeiket. Madárvilága is igen gazdag. A mellékágak bokros fűzéből csalogány énekében gyönyörködhetünk. Éles kiáltással ad jelt magáról a macskabagoly. Védett gyöngyszemei a madárvilágnak a jégmadár, illetve a fokozottan védett réti sas, fekete gólya és a kecsensólyom. Megkezdődött a korábban kipusztult európai hód visszatelepítése.

Tavaszi végén az árvíz kitakarítja Gemencet, a fizetség gazdag fatermés, egészséges állatszaporulat. Sajnos az idei évben az árvíz súlyos károkat okozott. A hideg víz miatt rengeteg állat pusztult el, a fiatalabb állomány kimerült, vízbe fűlt vagy az éhség végzett vele.

A famatuzsálemek kérgén fölfedezhetjük a sárga gévagombát. A vízbe dől fa-

törzsén szürke gém táplálék után néz. A bakcsók csoportosan repülnek vacsorázni. A hangok, melyek az erdőből szűrődnek, gémtelep jelenlétét jelzik, a fák tetején méteres átmérőjű fészkek adnak ott-hont fiókáiknak.

Gemenc egyik legnagyobb tava, a Decsi-Holt-Duna, bőven található benne a hal, a fehér ruhás kócsagok vadásznak.

A lenyűgöző szeptemberi szarvasnász, a szarvasbögés, magával ragadó, az agancsok csattogásával ejti bámulatba a figyelt.

Aki teheti, látogasson el Gemencbe, a kirándulást az erdei kisvasút még izgalmasabbá teszi.

Fedezzük fel végre, hogy Gemenc nem elherdálható kincs, hanem létező valóság.

Az erdő fohásza című vers utolsó sora megszívlelendő:

„Vándor, ki elmegy mellettem hallgasd a kérésem: NE BÁNTSI!”

(A 2002. évi Kaán Károly versenyre benyújtott pályázat)

Hódi István:

Lassi csárda

Régi csárda híres csárda állt bent az erdőben
Betért oda minden utas jövőben menőben
Dombon állt, a Duna vize körül szokta fogni
De azért a kocsma ajtót nem kellett becsukni
A tetején réges régen még nádfödél állott
Benne néha hétköznapi is cigánybanda játszott
Kocsmárosné Bözsi néni daloskedvű ajkán
Felcsendül a régi nóta „az én orcám halvány”

A tetején a szalufát a szű meg nem ette
Mindig akadt híres legény aki leégette
Bent mulattak a legények és mindenki táncolt
A csárdának nádfödele körös körül lángolt
Node se baj ha leégett szalufája nádja
Közel volt az újralátó hamar került rája
Az alakját a formáját máig megtartotta
Hivatása ma már szelíd erdei lakoscska

Orvvadászok, orvhalászok vásárjáró népség
Van e még bent decsi szagos gyakorta megnézték
Fogás után a halászok be-betértek inni
Kontójukat kocsmárosné a rováson jegyzi
Megtörtént itt az az eset erdősszel, vadással
Álló hétig itt mulattak egy banda cigánnyal
Ha a pénzük elfogyott is a jókedvük soha
Nem kérdezte soha senki mikor mennek haza

A csárdának csak híre van idősebbek ajkán
Csorbát ejtett múltó idő becsületén rangján
Kipusztult a decsi szagos a hegyen azóta
A csárdában elhallgatott már régen a nóta
Megtűnt lenni országhatár a kocsiút árok
Marhát, lovat nem árulnak csempészek hajcsárok
Az udvarán vasút zötyög északról le délnek
Azok akik itt mulattak már régen nem élnek.